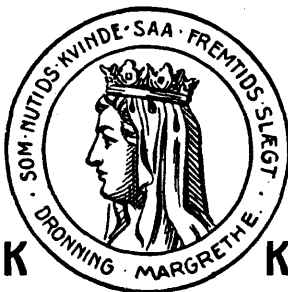

KVINDEN OG SAMFUNDET

Dansk Kvindesamfunds
Formaal er at arbejde for
Kvindes politiske
Valgret og Valgbar-
hed samt at virke til
Fremme for Kvindernes

almene Udvikling, for
deres Uddannelse til selv-
stændigt Erhverv og for
at forbedre deres Stilling
i Familie, Samfund og
Stat

UDG. AF DANSK

KVINDE-SAMFUND

26. Aarg.

30. April 1910.

Nr. 8.

BJØRNSTJERNE BJØRNSEN.

*Der gaar et Tog ad stille Tankers Veje
Fra Fjæld og Fjord og grønne Øers Bred,
Og Toget standser ved en Høvdings Leje,
Slaar Kres og lægger sine Faner ned.
De store Tidens Visere sig dreje,
Og Livet larmer udenfor afsted;
Men her i Dødens Stilhed Larmen svinder,
Og Tanken knæler rørt for sine Minder.*

*I Kunstens Lund det hvide Marmor blunder,
Mens Tidens Skygger over Himlen gaa,
Al Fremtidslængsel og al Skabnings Under,
Den drømmer i de blege Aarer blaa.
Her dvæled han i Ensomhedens Stunder,
Mens Skumringslyset over Lunden laa;
Og Skridt for Skridt ad dunkle Stiers Øde
Han gled sin Længsels Marmordrøm imøde.*

*Han kaldte — ikke højt med Herskerstemme
Men blidt, som Vennen paa den fjerne Bred, —
Og se, af Stenens hvide, døde Gemme
Hans Rakel, Svava, Thora Parsberg skred.
Og som en sagte Susen at fornemme
De blege Syner hvisket: Tag mig med!
Da sluttet han en Pagt for Livets Dage
Med Fredens Daad, med Styrken i de svage.*

*De store Tidens Visere sig dreje,
I Skyggen blaaner Dødens Lagensøm,
Mens kold og stille paa sit hvide Leje
Han drømmer Evighedens Marmordrøm.
Og videre ad dunkle Skæbneveje
Frem skyder Livets Tog sin brede Strøm.
Men forrest mellem Bannerkæmper stærke
De svage Hænder løfte højt **hans** Mærke.*

Gyrithe Lemche.